

AIDA is via de Spaanse vorm Adelaida een variant van **ADELHEID**

----- door Dries van den Akker s.j. (zie ook: www.heiligen-3s.nl)

Betekenis

Samengestelde Germaanse naam:

1] 'Adel-' = 'edel';

2] '-heid' is 'soort' of 'geslacht';

Dus: 'vrouw van adellijke afkomst' of 'edelvrouwe'.

*

De Italiaanse componist Verdi schreef in 1871 een opera genaamd 'Aida'. Dat was de naam van de dochter van de koning van Ethiopië.

*

Adelheid (ook **Adelaïde**) van **Bourgondië** (ook **de Heilige**), Selz bij Straatsburg, Frankrijk; keizerin & weldoester; † **999. Feest 16 december.**

Rond 930 geboren werd zij al op negentienjarige leeftijd weduwe van koning Lotharius II van Italië. Door diens opvolger Berengarius II werd ze gevangen genomen. Later trouwde ze met Otto I. Het echtpaar werd in 962 door Paus Johannes XII tot keizer en keizerin van het H. Rooms Germaanse Keizerrijk (Duitsland en Italië) gekroond. In 973 stierf de keizer en was Adelheid voor de tweede keer weduwe. Ze werd door haar zoon Otto II en diens vrouw Theophano onheus behandeld; wat veel vals onrecht en verdriet met zich meebracht.

Adelheid had belangstelling voor kerkelijke en maatschappelijke aangelegenheden. Het is aan haar invloed te danken dat de kerk in de vroege middeleeuwen vaste grond onder de voeten kreeg in onze streken. Ze had een moeilijk leven met veel familieproblemen en politieke intriges. Ze was een plichtsgetrouwe en grootmoedige vrouw die profiteerde van de vriendschap van veel beroemde mensen zoals St. Adalbert, St. Willigis en de abten van Cluny, St. Mayeul en St. Odilo. De laatste schreef haar levensgeschiedenis.

In 991 werd ze voogdes van haar kleinzoon Otto III en trok zich terug in het door haarzelf gestichte klooster Selz in de Elzas. Daar is ze ook gestorven.

In 1097 werd ze heilig verklaard.

Adelheid geniet verering vanwege haar niet-aflatende naastenliefde en als voorbeeld van een gehuwde heilige.

Ze wordt afgebeeld met een keizerskroon, aalmoezen uitdelend. Soms met een kerkmodel in de hand (verwijst naar door haar gestichte kerken en kloosters), of met een vissersbootje (omdat ze, volgens een legende, daarin op een keer moest vluchten over een meer); soms ook met een beurs (aalmoezen uitdelend).

*

Adèle (ook **Adelia**, **Adilia**, **Alida** of **Odilia**) van **Orp**, België; stichteres; † **670.**

Feest 30 juni.

Volgens sommigen is zij een zus van Sint Bavo van Gent († ca 660; feest 1 oktober).

De kerk van Orp-le-Grand is toegewijd aan Sint-Maarten en Sint-Adèle. Deze sint Adèle werd blind geboren. Tijdens een bedevaart naar het graf van Sint-Lambertus kreeg zij het gezicht terug. Zij trok zich daarna terug in een heiligdom, gesticht door Ierse kluizenaars, en genoot de bescherming van Frankische edelen. Nadat zij abdis was geworden, kreeg zij als opdracht in Orp een klooster te stichten. Naar verluidt zou Pepijn van Herstal haar zijn bescherming hebben verleend. Hij zou er zelfs zijn bijzit, Alpaïde, hebben ondergebracht. Zij werden vooral bekend door hun zoon Karel Martel. In 1618 werd het gebeente van Alpaïde bij graafwerkzaamheden inderdaad teruggevonden achter het Maria-altaar.

In de velden in de richting van Marilles staat een kapel gewijd aan Sint-Adele. Aan de voet ervan ontspringt een miraculeuze bron.

Alida's verhaal lijkt sterk op dat van Odilia van Hohenburg. Het klooster van Orp, evenals dat van Mont-Saint-Odile zijn alleszins druk bezochte bedevaartsoorden."

*

Aleydis van Schaarbeek o.cist., bij Brussel, België; † **1250. Feest 11 & 12** (bij cisterciënzers en trappisten) **juni.**

Zij was afkomstig uit een boerengezin in Schaarbeek en werd op haar zevende jaar toevertrouwd aan het naburige cisterciënzerklooster Onze-Lieve-Vrouw ter Kameren bij Brussel. Daar werd zij blind en getroffen door lepra.

Langzaam teerde zij weg in een hokje ('cel') dat ergens apart in de kloostertuin stond. Ze droeg haar lijden op aan de zielen in het vagevuur en voelde zich bijzonder intiem met de lijdende Christus verbonden.